

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 801

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 octombrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 420 din 15 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 221 alin. (1) din Codul penal	2-4	1.149. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.093/2004 privind abilitarea laboratoarelor de toxicologie pentru efectuarea determinărilor de noxe profesionale	11-12
Decizia nr. 432 din 22 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală	5-7	4.925. — Ordin al ministrului educației naționale privind modificarea și completarea Ordinului ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.042/2016 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 21 martie—17 iunie 2016, începând cu anul școlar 2016—2017	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
870/1.170/98. — Ordin al ministrului sănătății, al viceprim-ministrului, ministrul mediului, și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății, al ministrului mediului și schimbărilor climatice și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 10/205/19/2013 privind tarifele pentru plasarea pe piață a produselor biocide și pentru solicitarea privind înscrierea substanțelor active în anexa nr. I, IA sau IB la Normele metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice, al ministrului mediului și gospodăririi apelor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1.321/2006/280/90/2007	8-11	5.933. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, privind acordarea titlului de parc industrial Societății „MG TEC GRUP — S.A.”	14-15
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ			
		1.367. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății WILSON INSURANCE BROKER — S.R.L.	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 420

din 15 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 221 alin. (1) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 221 din Codul penal, excepție ridicată de Nicolae Ioniță în Dosarul nr. 34/249/2016 al Judecătoriei Lehliu-Gară și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 446D/2016.

2. La apelul nominal răspund părțile Paula Călin, Aurica Preda și Mariana Ștefania Vasile, atât în nume propriu, cât și în calitate de reprezentanți legali ai minorelor Ionela Andreea Călin, Ionela Camelia Dumitru și Elena Alexandra Vasile. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părților prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată, pe de o parte, că textul de lege criticat beneficiază de suficiente elemente de determinare, fiind clar și previzibil, iar, pe de altă parte, că, în cazul în care destinatarul normei penale de incriminare are dubii cu privire la interpretarea acesteia, poate apela la doctrină.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 5 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 34/249/2016, **Judecătoria Lehliu-Gară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 221 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Ioniță cu ocazia soluționării unei cauze penale în care inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea a patru infracțiuni de corupere sexuală a minorilor, prevăzute de art. 221 alin. (1) și (2) lit. b) din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) și a art. 38 alin. (1) din Codul penal.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că sintagma „*altul decât cel prevăzut în art. 220*” din cuprinsul dispozițiilor art. 221 alin. (1) din Codul penal încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității și ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei, precum și prevederile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu îndeplinește cerințele de claritate și previzibilitate a legii. Consideră că legiuitorul trebuie să precizeze în mod concret actele de natură sexuală care intră sub incidența dispozițiilor de lege criticate, pentru a nu acorda organelor judiciare o marjă nelimitată de apreciere și a nu lăsa loc arbitrariului.

7. **Judecătoria Lehliu-Gară** apreciază că dispozițiile art. 221 din Codul penal nu încalcă prevederile constituționale și

convenționale invocate. Consideră, astfel, că textul art. 221 din Codul penal întrunește condițiile de accesibilitate și predictibilitate pentru a fi considerat „*lege*” sau „*drept*” în sensul noțiunilor autonome dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, asigurând persoanelor interesate posibilitatea de a se conforma prescripției legale. În opinia instanței, în definirea infracțiunii — ce include atât norma propriu-zisă, cât și norma de trimitere — legiuitorul nu folosește noțiuni susceptibile de mai multe înțelesuri, iar existența unei enumerări, a cărei lipsă este invocată de către autorul excepției, nu ar face altceva decât să ducă la o rigiditate excesivă.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 221 din Codul penal este neîntemeiată. Invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre care și previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și de clar pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat (deciziile Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, nr. 743 din 2 iunie 2011, nr. 1 din 11 ianuarie 2012 și nr. 146 din 12 martie 2015). Arată că în același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, și Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Ciné Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59. Așadar, previzibilitatea unei norme presupune ca destinatarul acesteia să aibă posibilitatea de a-și reprezenta aspectele în funcție de care este obligat să își modeleze conduita. Observă că sintagma „*altul decât cel prevăzut în art. 220*” este legată de cea de „*act de natură sexuală*” folosită în cadrul dispozițiilor art. 221 alin. (1) din Codul penal, fiind vorba, așadar, de sancționarea oricăror acte de natură sexuală, altele decât cele vizate de art. 220 din același cod. De altfel, Curtea Constituțională a precizat, în jurisprudența sa, că dispozițiile de lege criticate trebuie analizate în ansamblul actului normativ din care fac parte pentru a decide asupra predictibilității acestora (Decizia nr. 92 din 3 martie 2015, paragraful 14). Consideră, astfel, că textul de lege criticat este formulat clar și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce, reglementând în mod previzibil conduita ce trebuie urmată de către destinatarul normei penale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile

părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 221 din Codul penal. Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește doar dispozițiile alin. (1) al art. 221 din Codul penal. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra dispozițiilor art. 221 alin. (1) din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Comiterea unui act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 220, împotriva unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, precum și determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act se pedepsesc cu închisoarea de la unu la 5 ani*”.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității și ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 221 din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate, cu privire însă la prevederile alin. (3) al acestui text de lege. Astfel, prin Decizia nr. 700 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 18 aprilie 2017, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 221 alin. (3) din Codul penal.

15. Prin decizia mai sus menționată, Curtea a reținut că, în afară de actele sexuale — care au drept finalitate satisfacerea sexuală, fiind incriminate în Codul penal în art. 218 (violul), art. 219 (agresiunea sexuală) și în art. 220 (actul sexual cu un minor) —, minorii trebuie protejați și în ceea ce privește actele de natură sexuală, acte a căror finalitate o constituie, în principal, excitația sexuală. Dispozițiile art. 221 din Codul penal incriminează fapta de corupere sexuală a minorilor în mai multe modalități simple [art. 221 alin. (1)], una agravată [art. 221 alin. (2)] și altele atenuate [art. 221 alin. (3) și (4)]. Astfel, comiterea unui act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 220, împotriva unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani [art. 221 alin. (1) teza întâi], determinarea minorului să suporte sau să efectueze un astfel de act [art. 221 alin. (1) teza a doua], săvârșirea de către un major a unui act sexual de orice natură în prezența unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani [art. 221 alin. (3)], determinarea de către un major a unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani să asiste la comiterea unor acte cu caracter exhibiționist ori la spectacole sau reprezentații în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură [art. 221 alin. (4) teza întâi], precum și punerea la dispoziția acestuia de materiale cu caracter pornografic [art. 221 alin. (4) teza a doua] sunt fapte care primejduiesc în mod grav dezvoltarea morală a minorului, având în vedere incitarea acestuia la practicarea de acte de natură sexuală (paragraful 14).

16. Prin aceeași decizie, Curtea a mai reținut că obiectul juridic al infracțiunii de corupere sexuală a minorilor — așa cum se arată în literatura de specialitate — constă în relațiile sociale referitoare la viața sexuală, legea penală ocrotind, prin incriminarea acestei fapte, climatul de dezvoltare morală a minorilor și de pregătire a lor pentru o viață sexuală normală (paragraful 15). Potrivit doctrinei, din punct de vedere criminologic, în cazul coruperii sexuale a minorilor — în oricare dintre variantele infracțiunii —, făptuitorii sunt, de regulă, persoane care au diverse anomalii sexuale, adică tendințe sexuale care ies din tiparele morale ale societății (paragraful 21). De asemenea, Curtea a reținut că subiectul pasiv, în oricare dintre

modalitățile normative ale infracțiunii prevăzute de art. 221 din Codul penal, este minorul, indiferent de sex, care nu are împlinită vârsta de 13 ani la data comiterii fetei. Legiuitorul a limitat vârsta minorului la 13 ani, având în vedere faptul că, până la această vârstă, minorul poate fi cu ușurință perversit sexual prin diferite manopere care să-i incite curiozitatea specifică vârstei și să-l determine să efectueze acte de natură sexuală (paragraful 16).

17. În ceea ce privește dispozițiile alin. (1) al art. 221 din Codul penal, Curtea observă că elementul material al laturii obiective a infracțiunii de corupere sexuală a minorilor în varianta de bază constă în comiterea unui act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 220 din același cod, asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, precum și în determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act. Prin „*act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 220*” se înțelege orice act prin care se tinde la obținerea excitației sexuale ori a satisfacției sexuale prin alte procedee decât acțiunea de penetrare. Este vorba despre actele de natură sexuală prevăzute în dispozițiile art. 219 din Codul penal, care reglementează agresiunea sexuală, dar, spre deosebire de această infracțiune, în cazul coruperii sexuale a minorilor, actele respective se comit cu acordul minorului. Așadar, în sfera de aplicare a dispozițiilor art. 221 alin. (1) din Codul penal nu intră actele sexuale care se realizează prin penetrare.

18. Urmarea imediată a infracțiunii prevăzute de dispozițiile art. 221 alin. (1) din Codul penal constă în periclitarea relațiilor sociale care privesc viața sexuală a minorului care nu a împlinit 13 ani. Fiind o infracțiune de pericol, legătura de cauzalitate dintre acțiunea ce constituie elementul material al laturii obiective și urmarea imediată nu trebuie dovedită, ci ea rezultă din însăși materialitatea fetei (*ex re*).

19. Sub aspectul elementului subiectiv, Curtea reține că fapta se comite cu intenție, făptuitorul având reprezentarea faptului că săvârșește asupra minorului un act de natură sexuală și urmărește efectuarea lui. Cerința esențială care însoțește elementul subiectiv al infracțiunii este ca făptuitorul să cunoască împrejurarea că actele de natură sexuală pe care le comite se răsfrâng asupra unui minor care nu a împlinit 13 ani, iar acțiunea de determinare pentru efectuarea unor astfel de acte ori pentru suportarea acestora să fie exercitată asupra unui minor care nu a împlinit 13 ani.

20. Așadar, fapta incriminată prin dispozițiile art. 221 alin. (1) din Codul penal are ca urmare imediată o stare nouă — contrară celei inițiale — cu privire la viața sexuală a minorului, care constă într-o vătămare a relațiilor sociale ce asigură ocrotirea minorului sub aspectul dezvoltării sale morale și al pregătirii pentru o viață sexuală normală. Prin norma de incriminare criticată, legiuitorul a înțeles să ocrotească un climat de dezvoltare fizică și psihică a minorilor care să le asigure acestora posibilitatea de a păstra sentimentele de pudoare, de decență și de moralitate cu privire la viața sexuală. Este absolut necesar ca aceste valori să fie cultivate, întărite și dezvoltate la minori în vederea pregătirii lor pentru o viață sexuală normală, care să nu le afecteze sănătatea și integritatea fizică și psihică.

21. Având în vedere cele arătate mai sus, Curtea nu poate reține critica potrivit căreia sintagma „*altul decât cel prevăzut în art. 220*” nu îndeplinește cerințele cu privire la calitatea legii, și anume claritatea și previzibilitatea, pe motiv că legiuitorul nu a precizat, în mod concret, actele de natură sexuală care atrag incidența textului criticat, ceea ce ar avea drept consecință faptul că destinatarii normei penale nu și-ar putea conforma conduita prescripțiilor acesteia.

22. Curtea constată că, prin natura ei, incriminarea prevăzută în dispozițiile art. 221 alin. (1) din Codul penal nu permite o enumerare exhaustivă a actelor de natură sexuală ce intră în sfera sa de aplicare, astfel că, prin forța lucrurilor, interpretarea depinde de practică, fiind realizată de organele judiciare. Principiul legalității incriminării și pedepsei — consacrat de prevederile art. 23 alin. (12) din Constituție — impune legiuitorului să legifereze prin texte suficient de clare și precise pentru a fi aplicate, în scopul asigurării posibilității persoanelor

interesate de a se conforma prescripției legale, fără a pretinde însă recurgerea la liste exhaustive, întrucât tehnica de reglementare vizează, în principal, categorii și formule generale. Or, norma de incriminare criticată asigură destinatarilor ei o reprezentare clară a elementelor constitutive — de natură obiectivă și subiectivă — ale infracțiunii, astfel încât aceștia pot să prevadă consecințele ce decurg din nerespectarea normei și să își adapteze conduita acesteia. Întrucât dispozițiile art. 221 alin. (1) din Codul penal au o formulare clară și previzibilă, inclusiv pentru persoanele care nu dispun de pregătire juridică, Curtea constată că textul de lege criticat nu încalcă cerințele de claritate și previzibilitate a legii impuse de prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul respectării legilor și ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei.

23. În acest sens, este de menționat și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la art. 7 paragraful 1 din Convenție, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei („*nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*”), potrivit căruia legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile. Această cerință este îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Astfel, printr-o bogată jurisprudență, Curtea de la Strasbourg a statuat că noțiunea de „*drept*” folosită la art. 7 corespunde celei de „*lege*” care apare în alte articole din Convenție și înglobează atât prevederile legale, cât și practica judiciară, presupunând cerințe calitative, îndeosebi cele ale accesibilității și previzibilității [Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Coëme și alții împotriva Belgiei*, paragraful 145, Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51, Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Achour împotriva Franței*, paragrafele 41 și 42, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 33 și 34, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 140, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi srl și alții împotriva Italiei*, paragrafele 107 și 108, Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Scoppola împotriva Italiei (nr. 2)*, paragrafele 93, 94 și 99, Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 78, 79 și 91].

24. Curtea de la Strasbourg a reținut că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl

acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Este, în special, cazul profesioniștilor, care sunt obligați să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea profesiei lor, motiv pentru care se așteaptă din partea lor să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă (*Cantoni*, paragraful 35, *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, *Sud Fondi srl și alții împotriva Italiei*, paragraful 109). Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, Curtea de la Strasbourg a reținut că art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

25. În fine, Curtea constată că prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil nu sunt aplicabile în cauza de față, obiectul excepției de neconstituționalitate fiind o normă de drept penal substanțial, și anume o normă de incriminare, iar nu o reglementare de drept procesual penal, de natură a avea incidență în materia garanțiilor dreptului la un proces echitabil.

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Ioniță în Dosarul nr. 34/249/2016 al Judecătorei Lehliu-Gară și constată că dispozițiile art. 221 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Lehliu-Gară și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 432

din 22 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (1)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 843/86/2016/a1.5, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.117 D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă. Se susține că autoarea este pusă, în realitate, în situația de a aplica prevederile art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală în speța dedusă judecării, motiv pentru care solicită Curții Constituționale o interpretare a sintagmei „*lucrători specializați din cadrul poliției*” din cuprinsul textului criticat. Or, conform dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, o astfel de excepție este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 1 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 843/86/2016/a1.5, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată din oficiu într-o cauză în care inculpatul a invocat excepția nelegalității probelor obținute prin punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că sintagma „*lucrători specializați din cadrul poliției*” nu este definită în legislația penală și procesual penală în vigoare, art. 30 lit. a) și b) și art. 55 alin. (1) din Codul de procedură penală făcând referire doar la procuror și la organele de cercetare penală, atunci când reglementează cu privire la organele judiciare și organele de urmărire penală. Se mai observă că instituția procurorului este reglementată prin dispozițiile Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, ale Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea

în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale Legii nr. 54/1993 pentru organizarea instanțelor și parchetelor militare. De asemenea, organele de cercetare penală, în general, și organele de cercetare penală ale poliției, în special, sunt reglementate prin dispozițiile Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, ale Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea Poliției Judiciare și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului. Se arată că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, personalul Poliției Române se compune din polițiști, alți funcționari publici și personal contractual, făcându-se, totodată, trimitere la anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Internelor și Reformei Administrative, ce reglementează structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne. Sunt invocate, de asemenea, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal, precum și cele ale art. 6 și art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002. Se susține că, din coroborarea dispozițiilor legale anterior enumerate, nu rezultă cu claritate sensul sintagmei criticate, lucrătorii specializați din cadrul poliției neputând fi încadrați în niciuna dintre categoriile de angajați ai Ministerului Afacerilor Interne prevăzute prin actele normative în vigoare, atâta vreme cât aceștia nu fac parte din organele de cercetare penală prevăzute la art. 30 lit. a) din Codul de procedură penală.

6. În continuare, se face referire la considerentele reținute la paragraful 49 al Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016 și se arată că opțiunea legiuitorului ca mandatul de supraveghere tehnică să fie pus în executare de către procuror, de către organele de cercetare penală sau de către lucrători din cadrul poliției este justificată întrucât aceștia din urmă pot deține avizul de ofițer de poliție judiciară, în condițiile art. 55 alin. (5) din Codul de procedură penală. În continuare, instanța arată, însă, că art. 55 alin. (5), anterior menționat, vizează atribuțiile organelor de cercetare penală speciale, care, potrivit textului criticat, sunt îndeplinite de ofițeri anume desemnați, în condițiile legii, care au primit avizul conform al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ceea ce conduce la ideea că lucrătorii specializați din cadrul poliției nu sunt organe de cercetare penală ale poliției judiciare, întrucât, dacă s-ar fi încadrat în această categorie, ar fi fost reglementați la art. 55 alin. (4) din Codul de procedură penală. Se face referire, de asemenea, la prevederile art. 57 alin. (2) din Codul de procedură penală, conform cărora organele de cercetare penală speciale efectuează acte de urmărire penală numai în condițiile art. 55 alin. (5) și alin. (6) din Codul de procedură penală, corespunzător specializării structurii din care fac parte, în cazul

săvârșirii infracțiunilor de către militari sau în cazul săvârșirii infracțiunilor de corupție și de serviciu prevăzute de Codul penal, infracțiuni săvârșite de către personalul navigant al marinei civile, dacă fapta a pus sau a putut pune în pericol siguranța navei sau a navigației ori a personalului. Potrivit aceleiași norme procesual penale anterior menționate, organele de cercetare penală speciale pot efectua, în cazul infracțiunilor contra securității naționale prevăzute în titlul X din Codul penal și infracțiunilor de terorism, din dispoziția procurorului, punerea în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică.

7. Se conchide că interpretarea sistematică și teleologică a dispozițiilor legale mai sus enunțate nu conduce la stabilirea fără echivoc a sensului sintagmei „lucrători specializați din cadrul poliției”, iar interpretarea literală a sintagmei, în funcție de sensul cuvintelor care o compun, duce la înțelesuri paradoxale, atât timp cât lucrătorii din cadrul poliției sunt funcționarii publici și personalul contractual, iar termenul „poliție” se regăsește și în legislația specială care reglementează activitatea Poliției de Frontieră, Poliției Locale, Poliției Militare etc.

8. Se face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la cerințele de claritate, precizie și previzibilitate ale legii penale și se arată că, întrucât măsurile de supraveghere tehnică sunt intruzive în viața intimă, familială și privată a persoanei supravegheate, este absolut necesar ca dispozițiile legale ce reglementează aplicarea lor să respecte aceste cerințe. Sunt invocate, în acest sens, hotărârile din 26 aprilie 2007, 4 martie 2008, 1 iulie 2008, 14 octombrie 2008 și 21 aprilie 2009, pronunțate în cauzele *Dumitru Popescu împotriva României*, *Viorel Burzo împotriva României*, *Calmanovici împotriva României*, *Lordache împotriva României* și *Răducu împotriva României*.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că sensul sintagmei criticate poate fi determinat din interpretarea coroborată a considerentelor de la paragraful 49 al Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016, conform căreia „este justificată opțiunea legiuitorului ca mandatul de supraveghere tehnică să fie pus în executare de procuror și de organele de cercetare penală, care sunt organe judiciare, conform art. 30 din Codul de procedură penală, precum și de către lucrătorii specializați din cadrul poliției, în condițiile în care aceștia pot deține avizul de ofițeri de poliție judiciară, în condițiile art. 55 alin. (5) din Codul de procedură penală. Această opțiune nu se justifică, însă, în privința includerii, în cuprinsul art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, a sintagmei «alte organe specializate ale statului», neprecizate în cuprinsul Codului de procedură penală sau în cuprinsul altor legi speciale”, cu prevederile art. 55 alin. (5) din Codul de procedură penală, care prevăd că „atribuțiile organelor de cercetare penală speciale sunt îndeplinite de ofițeri anume desemnați în condițiile legii, care au primit avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție”. Se susține că un argument în sensul celor anterior arătate, îl constituie dispozițiile art. 143 alin. (1) din Codul de procedură penală, ce reglementează consemnarea activității de supraveghere tehnică, fără a face referire la „lucrătorii specializați din cadrul poliției”. Se arată că, prin urmare, legiuitorul a avut în vedere, cu prilejul reglementării sintagmei criticate, lucrătorii de poliție anume desemnați, în

condițiile legii, care, primind avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, îndeplinesc atribuțiile organelor de cercetare penală.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Se arată că sintagma „lucrători specializați din cadrul poliției” este clară, precisă și previzibilă, dar și că lipsa de previzibilitate a normei juridice criticate poate fi complinită printr-o interpretare riguroasă, coerentă și previzibilă, ce revine instanței de judecată, în virtutea rolului său activ, în contextul analizei sintagmei „lucrători specializați din Ministerul Administrației și Internelor”. Se face, de asemenea, trimitere la art. 1 din Legea nr. 218/2002, conform căreia „Poliția Română face parte din Ministerul Afacerilor Interne și este instituția specializată a statului, care exercită atribuții privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice, în condițiile legii”. Se susține, astfel, că sintagma criticată îndeplinește cerințele de claritate, precizie și previzibilitate impuse de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la calitatea legii penale. Se susține, totodată, că prevederile art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la viața intimă, familială și privată și niciun alt drept fundamental prevăzut în Constituție.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „Procurorul pune în executare supravegherea tehnică ori poate dispune ca aceasta să fie efectuată de organul de cercetare penală sau de lucrători specializați din cadrul poliției.”

15. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și alin. (5) referitoare la statul român, art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 26 referitoare la viața intimă, familială și privată și art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți, precum și prevederilor art. 6, art. 7 și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil, la legalitatea incriminării și la dreptul la respectarea vieții private și de familie.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, a constatat că sintagma „ori de alte organe specializate ale statului” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală este neconstituțională. Ca urmare a pronunțării deciziei anterior menționate, dispozițiile art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, în forma a cărei neconstituționalitate fusese constatată, au fost modificate prin

art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, prin care sintagma „*ori de alte organe specializate ale statului*” a fost eliminată din cuprinsul normei juridice analizate.

17. Totodată, prin aceeași decizie (Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, paragraful 49), Curtea a statuat că „*este justificată opțiunea legiuitorului ca mandatul de supraveghere tehnică să fie pus în executare de procuror și de organele de cercetare penală, care sunt organe judiciare, conform art. 30 din Codul de procedură penală, precum și de către lucrătorii specializați din cadrul poliției, în condițiile în care aceștia pot deține avizul de ofițeri de poliție judiciară, în condițiile art. 55 alin. (5) din Codul de procedură penală*”, dar că „*această opțiune nu se justifică, însă, în privința includerii, în cuprinsul art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, a sintagmei «alte organe specializate ale statului»*”, neprecizate în cuprinsul Codului de procedură penală sau în cuprinsul altor legi speciale.

18. Analizând încheierea de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, instanța de contencios constituțional constată că este invocată, în susținerea acesteia, o succesiune de acte normative cu valoare infraconstituțională, precum Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.089 din 23 noiembrie 2004, care, de altfel, a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 22 noiembrie 2016, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie

2002, Legea nr. 54/1993 pentru organizarea instanțelor și parchetelor militare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 13 mai 1999, care, de altfel, a fost abrogată prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 25 aprilie 2014, Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 24 aprilie 2014, Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, și anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Internelor și Reformei Administrative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 10 mai 2007. În acest context, instanța de trimitere solicită Curții, în realitate, o interpretare coroborată a actelor normative mai sus enumerate, în scopul aplicării ei în prezenta cauză, mai exact în scopul încadrării funcționarilor publici din cadrul Serviciului de Informații și Protecție Internă Suceava, în contextul soluționării Dosarului nr. 843/86/2016/a1.5, în sfera noțiunii de „*lucrători specializați din cadrul poliției*”.

19. Or, potrivit art. 2 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*sunt neconstituționale prevederile actelor prevăzute la alin. (1), care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției*”, iar „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată*”. Astfel, controlul de constituționalitate presupune verificarea conformității dispozițiilor legilor, tratatelor internaționale, regulamentelor Parlamentului și ordonanțelor Guvernului cu prevederile constituționale, Curtea Constituțională având competența realizării acestui control. Însă, în prezenta cauză, autoarea solicită Curții interpretarea și aplicarea sintagmei „*alte organe specializate ale statului*”, din cuprinsul art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, atribuție ce revine instanțelor judecătorești. Pentru acest motiv, prezenta excepție de neconstituționalitate este inadmisibilă.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 843/86/2016/a1.5. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 870 din 27 iulie 2017

MINISTERUL MEDIULUI
Nr. 1.170 din 30 august 2017

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU
SIGURANȚA ALIMENTELOR
Nr. 98 din 16 august 2017

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății, al ministrului mediului și schimbărilor climatice și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 10/205/19/2013 privind tarifele pentru plasarea pe piață a produselor biocide și pentru solicitarea privind înscrierea substanțelor active în anexa nr. I, IA sau IB la Normele metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice, al ministrului mediului și gospodăririi apelor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1.321/2006/280/90/2007

Văzând Referatul de aprobare nr. FB 7.351 din 25.07.2017 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din Ministerul Sănătății, având în vedere prevederile art. 7 alin. (1) și (2) și art. 18 alin. (2) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 617/2014 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, viceprim-ministrul, ministrul mediului, și președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emit prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății, al ministrului mediului și schimbărilor climatice și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 10/205/19/2013 privind tarifele pentru plasarea pe piață a produselor biocide și pentru solicitarea privind înscrierea substanțelor active în anexa nr. I, IA sau IB la Normele metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice, al ministrului mediului și gospodăririi apelor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1321/2006/280/90/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 12 martie 2013, se modifică după cum urmează:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind tarifele percepute de autoritățile competente pentru activitățile aferente procedurilor de plasare pe piață a produselor biocide”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se aprobă tarifele percepute de autoritățile competente pentru activitățile desfășurate în cadrul procedurilor de punere la dispoziție pe piață a produselor biocide, prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Se aprobă tarifele privind avizarea pentru plasare pe piață a produselor biocide pentru activitățile desfășurate în cadrul Institutului Național de Sănătate Publică, Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății, al ministrului

mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 10/368/11/2010 privind aprobarea procedurii de avizare a produselor biocide care sunt plasate pe piață pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Tarifele prevăzute la art. 1 alin. (1) se achită în conturile instituțiilor implicate în evaluarea dosarelor produselor biocide, aflate în coordonarea sau în subordinea Ministerului Sănătății, a Ministerului Mediului și a Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, după caz.

(2) Tariful pentru Secretariatul tehnic al Comisiei Naționale pentru Produse Biocide se achită la depunerea documentelor aferente fiecărei activități, iar celelalte tarife se achită în conturile instituțiilor implicate în evaluare, conform cuantumurilor stabilite în prezentul ordin.

(3) Pentru activitățile prevăzute în anexa nr. 1, instituțiile implicate în evaluare transmit, în format electronic, confirmarea efectuării plății către Secretariatul tehnic al Comisiei Naționale pentru Produse Biocide.

(4) Este necesară contractarea de experți independenți pentru următoarele activități de evaluare, în vederea: aprobării unionale de substanță activă și pentru reînnoirea aprobării, autorizației unionale a unui produs biocid și pentru reînnoirea autorizației, autorizării naționale a unui produs biocid și pentru reînnoirea autorizației, modificărilor minore și majore ale autorizațiilor menționate și pentru evaluare comparativă.

(5) Tarifele pentru activitățile menționate în anexa nr. 1 se achită în proporție de 70% în termen de 30 de zile de la emiterea

documentelor de plată, iar restul înainte de eliberarea autorizațiilor.

(6) În termen de 30 de zile se rambursează 30% din tarifele de la cap. II din anexa nr. 1 la prezentul ordin, dacă au fost achitate integral și dacă nu s-a respectat termenul prevăzut de art. 26 alin. 4) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide, cu modificările și completările ulterioare.

(7) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă pozițiile tarifare nr. 269—275 din anexa nr. 1 lit. C la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Tarifele prevăzute în anexa nr. 2 se achită, în termen de 30 de zile de la emiterea documentelor de plată, în conturile instituțiilor implicate în evaluarea dosarelor produselor biocide aflate în coordonarea sau în subordinea Ministerului Sănătății, a Ministerului Mediului și a Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, Secretariatului tehnic al Comisiei Naționale pentru Produse Biocide, după caz.”

4. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.

5. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Grațiana Leocadia Gavrilescu

p. Președintele Autorității Naționale
Sanitare Veterinare și pentru
Siguranța Alimentelor,
Csutak Nagy Laszlo

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 10/205/19/2013)

TARIFELE afere procedurilor de punere la dispoziție pe piață a produselor biocide

I. Tarifele pentru recunoașterea reciprocă paralelă sau succesivă a autorizației unui produs biocid și pentru reînnoire

Poziție tarifară	Activitate	Tarif (lei)
1.	Activitate secretariat tehnic al Comisiei Naționale pentru Produse Biocide pentru emiterea autorizației de recunoaștere reciprocă paralelă sau succesivă, modificare administrativă, minoră sau majoră, a acesteia	936
2.	Evaluarea eficacității produselor biocide de către:	
	— instituțiile aflate în subordinea Ministerului Sănătății	2.139
	— instituțiile aflate în subordinea Ministerului Sănătății în cazul evaluării pentru modificare majoră	1.372
	— instituțiile aflate în subordinea Ministerului Sănătății în cazul evaluării pentru modificare minoră	1.070
	— instituțiile aflate în coordonarea sau în subordinea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor	3.198 ^{a)}
	— în cazul evaluării pentru modificare minoră	815 ^{a)}
	— în cazul evaluării pentru modificare majoră	1.599 ^{a)}
3.	Evaluarea toxicologică a produselor biocide:	2.907
	— în cazul evaluării pentru modificare majoră	2.140
	— în cazul evaluării pentru modificare minoră	1.838
4.	Evaluarea efectelor produselor biocide asupra animalelor de către instituțiile aflate în coordonarea sau în subordinea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor:	4.201
	— în cazul evaluării pentru modificare minoră	972
	— în cazul evaluării pentru modificare majoră	1.944
5.	Evaluarea comportării în mediu a produselor biocide:	1.725
	— în cazul evaluării pentru modificare minoră	431
	— în cazul evaluării pentru modificare majoră	862
6.	Evaluarea ecotoxicologică a produselor biocide:	1.725
	— în cazul evaluării pentru modificare minoră	431
	— în cazul evaluării pentru modificare majoră	862

^{a)} Se aplică pentru un singur efect biocid. În cazul în care produsul are mai mult decât un efect biocid, pentru fiecare efect biocid solicitat se va aplica 50% din tariful inițial.

II. Tarifele pentru autorizare simplificată a unui produs biocid

Poziție tarifară	Activitate	Tarif (lei)
1.	Activitate secretariat tehnic al Comisiei Naționale pentru Produse Biocide pentru emiterea autorizației simplificate, pentru modificare administrativă, minoră sau majoră a acesteia	936
2.	Evaluarea eficacității produselor biocide de către:	
	— instituțiile aflate în subordinea Ministerului Sănătății	2.139
	— instituțiile aflate în subordinea Ministerului Sănătății, în cazul evaluării pentru modificare majoră	1.372
	— instituțiile aflate în subordinea Ministerului Sănătății, în cazul evaluării pentru modificare minoră	1.070
	— instituțiile aflate în coordonarea sau în subordinea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor:	2.383 ^{a)}
	— în cazul evaluării pentru modificare minoră	752 ^{a)}
	— în cazul evaluării pentru modificare majoră	1.442 ^{a)}
3.	Evaluarea toxicologică a produselor biocide:	2.907
	— în cazul evaluării pentru modificare majoră	2.140
	— în cazul evaluării pentru modificare minoră	1.838
4.	Evaluarea efectelor produselor biocide asupra animalelor de către instituțiile aflate în coordonarea sau în subordinea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor:	3.699
	— în cazul evaluării pentru modificare minoră	752
	— în cazul evaluării pentru modificare majoră	1.505
5.	Evaluarea comportării în mediu a produselor biocide:	1.725
	— în cazul evaluării pentru modificare minoră	431
	— în cazul evaluării pentru modificare majoră	862
6.	Evaluarea ecotoxicologică a produselor biocide:	1.725
	— în cazul evaluării pentru modificare minoră	431
	— în cazul evaluării pentru modificare majoră	862

^{a)} Se aplică pentru un singur efect biocid. În cazul în care produsul are mai mult decât un efect biocid, pentru fiecare efect biocid solicitat se va aplica 50% din tariful inițial.

III. Tarifele pentru autorizare provizorie a unui produs biocid, autorizarea aceluiași produs biocid, autorizare comerț paralel al unui produs biocid și pentru autorizare de experiment și pentru autorizare conform art. 55 alin. 1) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide

Poziție tarifară	Activitate	Tarif (lei)
1.	Activitate secretariat tehnic al Comisiei Naționale pentru Produse Biocide	1.913

IV. Reduceri ale tarifelor pentru cererile de acordare a autorizațiilor prevăzute în prezenta anexă, dacă potențialul titular al autorizației este o IMM stabilită în Uniune, cu excepția situației în care produsul conține o substanță activă susceptibilă de înlocuire sau se solicită o modificare administrativă, minoră sau majoră. a autorizației

Tip de întreprindere	Reducere (% din tariful standard)
Microîntreprindere	30
Întreprindere mică	20
Întreprindere mijlocie	10

TARIFELE
privind avizarea pentru plasare pe piață a produselor biocide conform prevederilor
Ordinului ministrului sănătății, al ministrului mediului și pădurilor
și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 10/368/11/2010
privind aprobarea procedurii de avizare a produselor biocide care sunt plasate pe piață pe teritoriul României

Poziție tarifară	Activitate	Tarif (lei)
1.	Emitere aviz în baza art. 89 alin. 2 din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 și a Ordinului ministrului sănătății, al ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 10/368/11/2010 — Secretariat tehnic din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică	205
2.	Emitere aviz de extindere — Secretariat tehnic din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică	205
3.	Emitere modificări administrative de aviz — Secretariat tehnic din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică	205
4.	Întocmire referat de evaluare de către experții Institutului Național de Sănătate Publică în vederea emiterii avizului	930
5.	Evaluarea documentației și întocmirea referatului pentru comportarea în mediu și ecotoxicologia produselor biocide, în vederea avizării	500
6.	Întocmire referat de evaluare de către experții Institutului Național de Sănătate Publică în vederea emiterii avizului de extindere	256
7.	Evaluarea documentației și întocmirea referatului pentru comportare în mediu și ecotoxicologie în vederea emiterii avizului de extindere	250
8.	Evaluarea documentelor și întocmirea referatului de evaluare de către experții Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar în vederea emiterii avizului	1.285
9.	Evaluarea eficacității pentru fiecare efect biocid de către experții Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar în vederea emiterii avizului	502
10.	Notificare către solicitant în vederea completării documentației tehnice a produsului biocid aflat în evaluare de către experții Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar	439 ^{a)}
11.	Întocmire referat de evaluare de către experții Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar în vederea emiterii avizului de extindere	815
12.	Întocmire referat de evaluare de către experții Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar în vederea emiterii avizului de extindere în ceea ce privește efectul biocid	878
13.	Întocmire referat de evaluare în vederea menținerii indicației de utilizare în unități sanitare de către experții Institutului Național de Sănătate Publică	256

^{a)} Notificările ulterioare vor fi tarificate la 50% din valoarea celei inițiale.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.093/2004 privind abilitarea laboratoarelor de toxicologie pentru efectuarea determinărilor de noxe profesionale

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică nr. FB 9.740/2017 din cadrul Ministerului Sănătății,

în conformitate cu prevederile art. 2 lit. d) și art. 3 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 1.414/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului Național de Sănătate Publică, cu modificările și completările ulterioare, precum și în conformitate cu art. 29 lit. v) din Ordinul ministrului sănătății nr. 261/2010 privind aprobarea organigramei și a Regulamentului de organizare și funcționare ale Institutului Național de Sănătate Publică București, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.093/2004 privind abilitarea laboratoarelor de toxicologie pentru efectuarea determinărilor de noxe profesionale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 14 septembrie 2004, cu

modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) În laboratorul de toxicologie lucrează doar personal autorizat în condițiile legii.

(2) Coordonarea activității în laboratoarele de determinare de noxe profesionale trebuie să fie efectuată de o persoană cu experiență de cel puțin 3 ani în acest domeniu.”

2. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Abilitarea laboratoarelor de toxicologie se acordă de către Ministerul Sănătății prin Direcția generală de asistență medicală și sănătate publică la propunerea Institutului Național de Sănătate Publică (INSP), prin structurile proprii — Centrul Național de Monitorizare a Riscurilor din Mediul Comunitar (CNMRMC) sau centrul regional de sănătate publică (CRSP) care a înregistrat solicitarea și a efectuat evaluarea.”

3. La articolul 6, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Periodic, la 3 ani, se va efectua o reevaluare a activității laboratorului în cadrul INSP—CNMRMC/CRSP unde s-a întocmit referatul inițial.”

4. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) În vederea obținerii abilitării, reprezentantul legal al laboratorului de toxicologie se va adresa uneia dintre structurile de specialitate din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică (Centrul Național de Monitorizare a Riscurilor din Mediul Comunitar, Centrul Regional de Sănătate Publică București, Centrul Regional de Sănătate Publică Cluj, Centrul Regional de Sănătate Publică Iași, Centrul Regional de Sănătate Publică Timișoara, Centrul Regional de Sănătate Publică Târgu Mureș) unde va depune un dosar ce conține:

a) cerere adresată uneia dintre structurile de specialitate din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică mai sus menționate, care să cuprindă antetul solicitantului, adresa, numărul de telefon, contul bancar;

b) notificare de certificare a conformității eliberată de direcția de sănătate publică județeană;

c) informații privind personalul:
— lista personalului cu pregătire superioară: chimiști, farmaciști, medici, biochimisti, biologi, ingineri, fizicieni;

— copii xerox de pe diplome de studii, certificate de instruire;
— lista personalului cu pregătire medie: asistenți medicali, laboranți etc. — opțional;

d) memoriu tehnic care va cuprinde date de identificare, precum adresă, telefon, fax, detalii de amenajare, amplasament, spații, sursă de apă, aparatură și analizele pentru care se solicită abilitarea, verificarea metrologică și/sau etalonarea aparatelor;

e) dotarea tehnică corespunzătoare determinărilor pentru care se solicită abilitarea.

(2) Reevaluarea periodică se face pe baza unui dosar trimis de solicitant și care trebuie să conțină:

— cerere de reevaluare;

— copie a certificatului de abilitare și anexa;

— declarație pe propria răspundere privind datele transmise;

— datele de la alin. (1) lit. b)—e);

— alte date solicitate de evaluator, cum ar fi: curbe de etalonare, validări de metode, date tehnice ale aparatelor, număr de analize efectuate în anul anterior.”

5. La articolul 8, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Conformitatea informațiilor din dosarul de solicitare a abilitării va fi analizată și verificată la sediul laboratorului de toxicologie de către o echipă de specialiști din cadrul INSP—CNMRMC/CRSP la care s-a făcut solicitarea. Acest lucru se va aplica numai în cazul abilitării inițiale.

.....
(4) Referatul de evaluare împreună cu un exemplar din dosarul pentru abilitarea laboratorului de toxicologie vor fi înaintate de către solicitant Ministerului Sănătății — Direcția generală de asistență medicală și sănătate publică.”

6. La articolul 8, după alineatul (4) se introduc 4 noi alineate, alineatele (5)—(8), cu următorul cuprins:

„(5) În urma reevaluării periodice, în situația în care apar modificări în datele de identificare ale solicitantului și/sau în lista determinărilor și a aparaturii, se va întocmi un nou referat de evaluare care va fi înaintat de solicitant la Ministerul Sănătății.

(6) Pe baza noului referat de evaluare Ministerul Sănătății va anula certificatul de abilitare anterior și va întocmi un nou certificat cu datele actualizate.

(7) În situația în care nu au apărut modificări față de datele anterioare, evaluatorul va trimite o adresă solicitantului în care se va specifica faptul că rămân valabile certificatul de abilitare și anexa existentă.

(8) Anual, CNMRMC și CRSP-urile vor înainta la Ministerul Sănătății — Direcția generală de asistență medicală și sănătate publică lista cu laboratoarele care se regăsesc în situația prevăzută la alin (7).”

7. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Laboratoarele care efectuează analize toxicologice, Direcția generală de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății, INSP, CNMRMC, CRSP, precum și direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile acestui ordin.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**privind modificarea și completarea Ordinului ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.042/2016 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 21 martie—17 iunie 2016, începând cu anul școlar 2016—2017**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Adresa Societății Comerciale Căsuța cu Povești — S.R.L. din municipiul Ploiești nr. 374 din 19.01.2017, înregistrată la Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar cu nr. 162 din 20.01.2017,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.042/2016 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 21 martie—17 iunie 2016, începând cu anul școlar 2016—2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 780 din 5 octombrie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:
**„ORDIN
 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 21 martie—17 iunie 2016, începând cu anul școlar 2016—2017”**
2. În anexă, la județul Prahova, numărul curent 1 se abrogă.
3. După anexă, care devine anexa nr. 1, se introduce o nouă anexă, anexa nr. 2, cu următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 2

Nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar particular evaluate în perioada 21 martie—17 iunie 2016, acreditate începând cu anul școlar 2016—2017**Județul Prahova**

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivel de învățământ/ Nivel de calificare	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Școala Primară «Căsuța cu povești»	Municipiul Ploiești, str. Petre Negulescu nr. 14, tel. 0724/493.257	Preșcolar	Română	Program normal/ Program prelungit”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Liviu-Marian Pop

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE, ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
ȘI FONDURILOR EUROPENE

O R D I N
privind acordarea titlului
de parc industrial Societății „MG TEC GRUP — S.A.”

Având în vedere prevederile:

— art. 2 și art. 32 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2015 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 122/2016;

— art. 8 alin. (7) și (8) și art. 9 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale,

în temeiul art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 15/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se dispune acordarea titlului de parc industrial societății „MG TEC GRUP — S.A.”, cu sediul social în județul Cluj, municipiul Dej, Str. Văii nr. 2, cod unic de înregistrare 17376221, care administrează parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2.

(2) Durata titlului de parc industrial acordat potrivit alin. (1) este de 10 ani, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 2. — (1) Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) este amplasat pe teritoriul administrativ al municipiului Dej, județul Cluj, și identificat în baza extraselor de carte funciară pentru informare nr. 9.456 din 27.07.2017 și nr. 9.327 din 25.07.2017, emise de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Cluj, Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Dej;

b) are o suprafață de 16,8 ha.

(2) Locația terenului pentru care se acordă titlul de parc industrial este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Societatea-administrator transmite Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene un raport anual privind dezvoltarea parcului industrial.

Art. 4. — Titlul de parc industrial, acordat potrivit prezentului ordin, conferă operatorilor economici din parcul industrial dreptul la facilitățile prevăzute de art. 20 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale și de art. 456 alin. (1) lit. i) și art. 464 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în situația îndeplinirii condițiilor stipulate în:

a) Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat;

b) Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*;

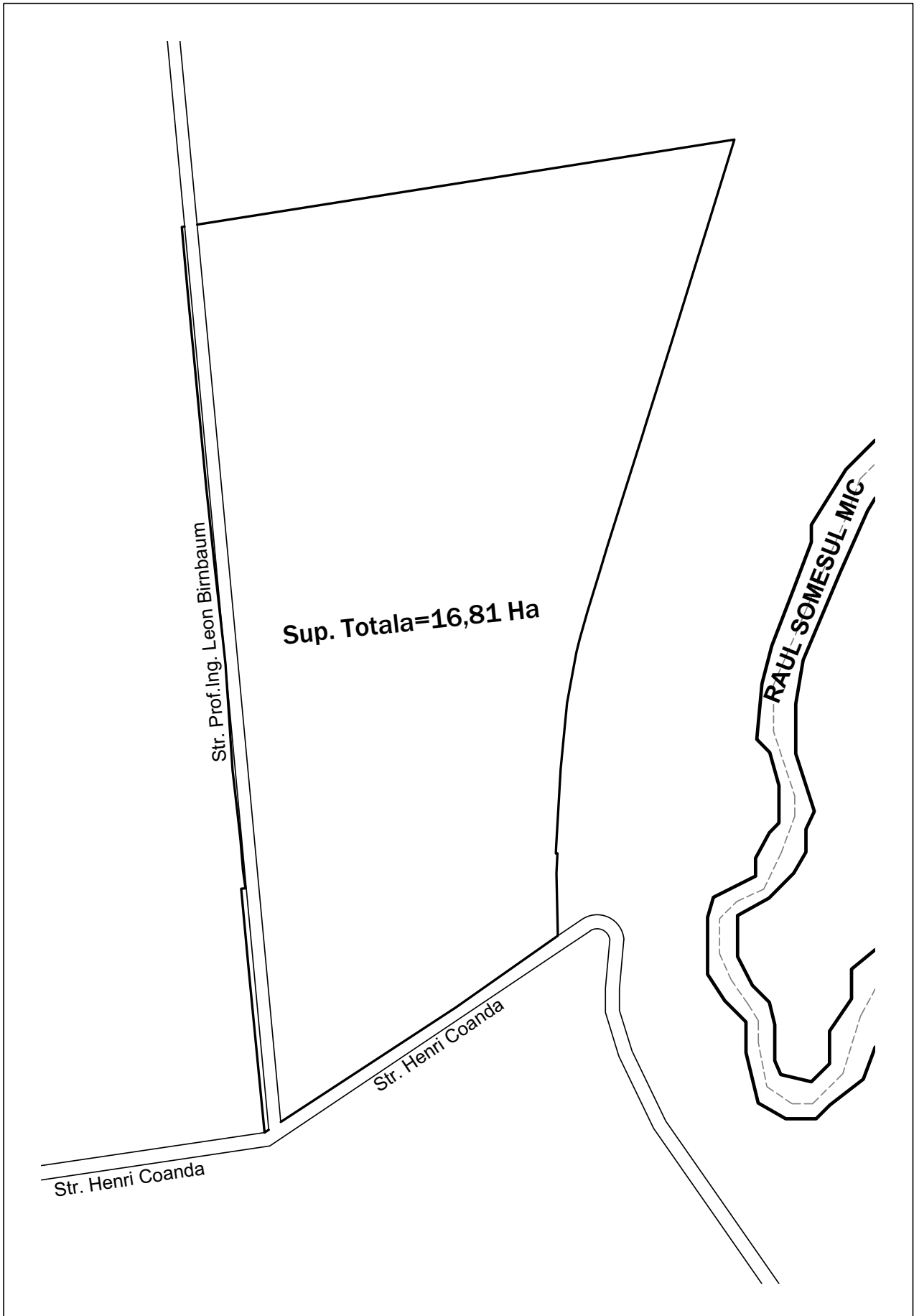
c) Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Furnizorul ajutorului de stat acordat în temeiul titlului de parc industrial acordat potrivit prezentului ordin este municipiul Dej, județul Cluj.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh

București, 12 septembrie 2017.
Nr. 5.933.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății
WILSON INSURANCE BROKER — S.R.L.**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, cu respectarea prevederilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 lit. b) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 20 septembrie 2017, ca urmare a analizării Notei Direcției reglementare-autorizare nr. SA-DRA 3883.2 din 12.09.2017 privind cererea de aprobare a autorizației de funcționare ca broker de asigurare a Societății WILSON INSURANCE BROKER — S.R.L.,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — Societatea WILSON INSURANCE BROKER — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în localitatea Timișoara, str. Gheorghe Lazăr nr. 24, sc. B, et. 3, SAD 21, județul Timiș, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J35/722/13.03.2017, cod unic de înregistrare 37193806, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 3. — Societatea are obligația de a transmite la reînnoire copia scanată a poliței de asigurare de răspundere civilă profesională Direcției reglementare-autorizare la următoarea adresă electronică: intermediari.asig@asfromania.ro, în conformitate cu Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări personalul propriu conform prevederilor Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Leonardo Badea

București, 29 septembrie 2017.
Nr. 1.367.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

